

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

Libri tertij partitio

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

Bellarmino in berthus Bellarminus **Cardinalis**, Origenisque adeo partarios omnes & defensores. A
Summa sane æquitate cum Adaffiantio egit Claudio Espencæus in Commentariis in
Epistolam ad Titum; nam neque infano occœcatus amore quicquam de fide historia de-
cerpsit, nec erroribus offensus laudes ipsius obscuravit. Plurimum ipsi favili ferrur ac
multa condonans Vicelius in libro De scriptoribus Ecclesiasticis; quod quidem ex aliena
fide refero, nam librum reperire non potui. Reliquorum vero in ornando Origene indu-
striam longo intervallo superavit Gilbertus Genebrardus Theologus Parisiensis, & Ar-
chiepiscopus deinde Aquensis: nam priores editiones recensuit, & ad vetera cum Graeca,
tum Latina Bibliotheca Regiae exemplaria contulit & emendavit; novam omnium Ope-
rum editionem molitus est, in eaque multa nondum edita publicavit, Philocaliam in La-
tinum sermonem translatis; Collectanea Editioni sua præfixit, in quibus nihil fere præter-
missum est, quod ad purgandum Origenem, & omni absolendum crimine pertineret.
Ultimo præsertim Collectaneorum capite selecta quadam Origenis prosecutus est dogma-
ta, ac Ecclesiastica norma discrepantia; in hisque tutandis vel excusandis nimium suo in
Origenem amori obsecutus est. Æquiores se in rebus ipsius tractandis præbuerunt Anto-
Ant. Poff
in Appar.
Sacr.
Iac. Greg.
De iure &
more probi
bendi liberos
malos liberos
10. cap. 11.
12. Rer. in
libello De
salute Ois
genii.
Aet. Santi
in Medall.
Thes. Pat.
16. c. 3. fol.
B
naturam Possevinius, Jacobus Gretserus, & Stephanus Binetus, veritatem spectantes unam,
odio vel amori nihil admodum tribuentes. Incerta vero Abrahami Scultetiratio, qui post-
quam de Origene se paucis acturum dixit, quia inter Hæreticos fere potius, quam inter
Patres numeratur, mox ubi ad eius doctrinam ventum est & errores, vel à librorum de-
pravatoribus profectos ipsos esse censet, vel in iis fluctuante Origenem demonstrat. Dissi-
mulis illorum Petrus Halloxius Leodiensis, nuperimus ille Origenis vindex, ipsius vitam,
virtutes, & documenta libris quatuor fusissime complexus: ad id attentus unum, ut vel in-
tegram & orthodoxam, ac labis immunem Origenis doctrinam luisse demonstret; vel si
quid veritate vicius huic inhasisse vitij lateri cogitur, id ut quæstis undecunque excusatio-
nibus diluat.

ORIGENIANORVM. LIBER TERTIVS.

ORIGENIS SCRIPTA.

Libri tertij partitio.

LIBRVM istum itidem ut priores duos in Capita quatuor dispescimus. I. de Scriptis Origenis in universum disputatione. Quae, quoniam vel ad Scripturæ interpretationem pertinent, vel sunt peculiaris instituti, in duo genera distribuimus, Exegetica, & Syntagma. Secundum itaque Caput agit de Origenis Exegeticis, isisque eius Operibus quibus varias Scripturae interpretationes ante ipsius aetatem editas complexus est, & ipsu[m] appellari queunt. III. versatur circa ejusdem Syntagma. In Quarto, quo ordine, quibus temporibus lucubrata sint libri Origenis, exquiritur. Subjicitur Appendix De libris Origeni falso adscriptis.

GAPKET PRIMVM

DISPUTATVR IN VNIVERSVM DE SCRIPTIS ORIGENIS.

I. Stilus Origenis redundant & incultus. II. Plus septem ei dictanti aderant notarij; totidem librarij & puelle opera eius nitidius exarabant. III. Quicunque supersunt Origenis Libri, visitati & corrupti sunt. IV. Sua quibusque Origenis Operibus auctoritas, suis & valor assignatur. V. De Origenianarum scriptiorum numero differit. VI. Quibus Scripturæ sancte editionibus uti solitus fuerit Origenes, aperitur.

L REDVNDAT